

BELIȘ, VLADIMIR

Membru onorific al Academiei Române

Prof. univ. dr., medicină legală

Data și locul nașterii: 1 mai 1930, București

Profesor univ. dr. UMF Carol Davila, Facultatea de Drept, Universitatea București; Academia de Poliție Al. I. Cuza, medic primar anatomie patologică și medicină legală, directorul Institutului Național de Medicină Legală, București.

Domenii de interes profesional: medicină legală, bioetică. Specialist de top în medicina legală, într-o carieră care depășește jumătate de secol, prof. dr. Vladimir Beliș a căutat răspunsuri la ghicitorile sinistre ale cazurilor de crimă, a asistat la execuții și a trăit vremuri cumplite, înregistrând 1500 de morți în capitală la cutremurul din 1977 și descriind cele 400 de cadavre ale Revoluției. Medicina legală este cea mai complexă dintre disciplinele medicale, în permanent contact cu toate specialitățile; activitatea la sala de autopsie reprezintă 25% din activitatea sa, 75% o reprezintă medicina legală clinică – traumatologia, psihiatria judiciară. La cazuistica de erori profesionale trebuie să iei contact cu toate specialitățile în care s-a comis acea eroare. Ai un câmp larg de activitate – înveți foarte multe lucruri din diverse specialități. Dată fiind tendința de astăzi de specializare în fiecare domeniu, și în medicina legală au început să se profileze subspecialități. Spre exemplu, psihiatria judiciară, unde ai obligația să cunoști patologia psihică din două puncte de vedere – în penal, pentru stabilirea răspunderii făptuitorului, mai ales la cei care comit infracțiuni grave. Apoi, în dreptul civil, de asemenea, în stabilirea capacității psihice a celor care, spre exemplu, fac testamente. Trebuie să știe dacă cel care contestă testamentul o face pe baza presupusei incapacități psihice a autorului.

Educație și carieră: absolvent al Institutului Medico-Militar Carol Davila, Facultatea de Medicină Generală, specializarea pediatrie, promoția 1954. Repartizat, prin ordonanță guvernamentală, în funcție de medie, la Zimnicea, unde a condus o mică secție de pediatrie de 15 paturi. După cinci ani de mediu rural, a reușit prin concurs să obțină postul de preparator la Catedra de medicină legală [1959]. În anul șase îl avusese profesor pe Teodor Vasiliu, elevul lui Nicolae Minovici, care i-a insuflat pasiunea pentru specialitatea aceasta. Așa a început cariera universitară. În '64 a dat examenul de medic specialist și a fost primul care și-a luat doctoratul în medicină legală în România. Timp de 17 ani, a fost conferențiar universitar doctor. În 1979, la 49 de ani, i s-a oferit un post de cercetare la Institutul de Medicină Legală din Lyon, dar a preferat să rămână în România. A fost profesor universitar titular la Catedra de medicină legală a mai multor facultăți: UMF Carol Davila, Facultatea de Drept din Universitatea București, Academia de Poliție Al. I. Cuza. A condus peste 45 lucrări de doctorat și peste 1000 teze de diplomă, prin oferirea unor subiecte de natură să stimuleze apetitul pentru cercetare. Având în vedere că are o activitate foarte importantă ca vicepreședinte al Colegiului Medicilor București și că răspunde de departamentul juridic – care se ocupă cu malpraxisul – a renunțat la activitatea de la catedră. Profesorul Beliș este membru al mai multor academii internaționale [printre care Academia Internațională de Medicină Legală – din 1973]. În 1992, a reînființat Societatea Română de Medicină Legală din România (după primul pas făcut în 1936 de Nicolae Minovici), pe care a condus-o în calitate de președinte. A reluat publicarea Revistei române de medicină legală, unde timp de 18 ani a fost

redactor-șef. Director al Institutului de Medicină Legală Mina Minovici [timp de 11 ani], a reușit să-l doteze la nivel mondial, impunându-l pe harta lumii ca pe unul dintre cele mai mari institute de profil. Profesorul Beliș consideră însă că legislația trebuie aliniată cu modul de administrare al probațiunii medico-legale din Occident, astfel încât expertul trebuie să fie independent, să nu fie subordonat unei instituții. El trebuie să răspundă în fața legii.

Afilieri, funcții deținute: membru și președinte al Societății Române de Medicină Legală; reprezentant al României în Comitetul de Bioetică al Consiliului Europei (din anul 2000); membru și președinte al Comisiei de Disciplină a Colegiului Medicilor București (CMB); președintele Comisiei de Bioetică a Academiei de Științe Medicale Române; coordonatorul Departamentului de Jurisdicție a Colegiului Medicilor București; membru al Academiei Internaționale de Medicină Legală; membru al Academiei Americane de Medicină Legală; membru al Academiei de Științe din New York.

Publicații: 13 lucrări editate de Editura Medicală, printre care: Tratat de medicină legală, București, 1995; Investigația microscopică în medicina legală, Editura Academiei Române, București, 1993; Curs de medicină legală - pentru Facultățile de Științe Juridice, Editura Odeon, București, 1999; Ghid de urgențe medico-judiciare, Editura Cicero; Genetica judiciară, Editura Medicală, 2007; Medicina legală, Editura Orizonturi, 2008.

Cursuri universitare: Bioetică, Universitatea de Medicină și Farmacie Carol Davila, București.

Comunicări științifice: 265.

Articole publicate: în țară: 110, în străinătate: 28.

Premii: Ordinul Național pentru Merit în grad de Mare Ofițer, conferit de președintele României la 18 octombrie 2000